

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ

ΜΟΝΑΧΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΝ ΘΕΟΝ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΑ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΗΜΑΣ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΣΤΑΘΕΙΑΣ ΠΑΣΗΣ
ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΙΚΕΤΗΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟ ΘΕΟ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΑ ΜΑΣ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τα συνήθη ψάλλομεν τα εξής
Προσόμοια:

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα καθυποστήσας
Χριστέ, καὶ δούς ἐνὶ ἐκάστω, ἐν σοφίᾳ
ἀρρήτῳ τελεῖν ἀπαρεγκλίτως ὃν ἐν
ἀρχῇ, σκοπὸν ἔθου Φιλάνθρωπε, πᾶσαν
τὴν κτίσιν εὐλόγει ὡς δυνατός, ἦν
Σωτὴρ ἐδημιούργησας.

Πᾶσιν, τοῖς ἔθνεσι δίδου εἰρήνην Κύριε,
καὶ σύνεσιν ἐν πᾶσιν, ὡς ἂν ἡσυχον
βίον, διάγωμεν καὶ πάντοτε συντηρεῖν,
τούς σου νόμους οὓς ἔθηκας, πάσῃ τῇ
κτίσει, πρὸς ἄτρεπτον συνοχὴν καὶ
κυβέρνησιν τοῦ σύμπαντος.

Το περιβάλλον στοιχεῖον τὴν γῆν
Φιλάνθρωπε δι οὗ τῇ σῇ βουλήσει, οἱ τὴν
γῆν ἐνοικούντες, ζῶμεν καὶ κινούμεθα
καὶ ἐσμέν, ἀσινές διαφύλαξον, ὡς ἂν
ρυσθῶμεν ὀλέθρου καὶ συντριβῆς, οἱ
ἀνάξιοι ἰκέται σου.

Περιχαράκωσον Σῶτερ τὴν κτίσιν
ἅπασαν, τῇ κραταιᾷ ἰσχύϊ, τῆς σῆς
φιλανθρωπίας, καὶ τῆς ἀπειλουμένης
ρῦσαι φθορᾶς, τὴν περιγείον οἰκισιν· ὅτι
εἰς σέ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν Χριστέ,
ἀναθέμεθα οἱ δοῦλοι σου.

ΣΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ

Μετά τα συνηθισμένα ψάλλουμε τα εξής
Προσόμοια:

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Χριστέ, εσύ που δημιούργησες τα πάντα από
την ανυπαρξία και με ανείπωτη σοφία έδωσες
στο κάθε τι ξεχωριστά την δυνατότητα να
υπηρετεί το σκοπό για τον οποίο από την αρχή
το όρισες Φιλάνθρωπε, ευλόγησε Σωτήρα ως
δυνατός που είσαι, όλη την φύση, της οποίας
είσαι Δημιουργός.

Σε όλα τα έθνη χάριζε ειρήνη Κύριε, και σ'
όλους δίνε σύνεση, ώστε να μπορούμε να ζούμε
ήσυχη ζωή και πάντοτε να τηρούμε τις εντολές
Σου, τις οποίες έθεσες για όλη την φύση, για να
την συγκρατούν άτρωτη και να κυβερνούν το
σύμπαν.

Φιλάνθρωπε, διαφύλαξε αμόλυντο το
περιβάλλον, μέσα στο οποίο θέλησες να ζούμε,
να κινούμαστε και να υπάρχουμε εμείς οι
κάτοικοι της γης, για να γλιτώσουμε από τον
όλεθρο και την συντριβή, εμείς οι ανάξιοι ικέτες
Σου.

Περιχαράκωσε, Σωτήρα όλη τη φύση, με την
ισχυρή εξουσία της φιλανθρωπίας Σου και σώσε
την γήινη κατοικία μας από την φθορά που την
απειλεί, διότι σε Σένα Χριστέ, οι δούλοι Σου
ελπίζουμε.

Τὰς πονηράς ἐπινοίας Σῶτερ διάλυσον, ἅς ἀνοήτῳ γνῶμῃ, καθ' ἡμῶν μηχανῶνται, καὶ ἀπασαν ἀπότρεπε ἐκ τῆς γῆς, ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν, ἔργων χειρῶν ἀνθρωπίνων τῶν τήνφθοράν, τεκταινόντων εἰς ἀπώλειαν.

Ὁ περιβάλλων τὴν κτίσιν νεφέλας Κύριε, κατὰ Δαβὶδ τὸν θεῖον, τό τῆς γῆς περιβάλλον, συντήρισον ὡς ἐκτίσας ἀπ' ἀρχῆς, εἰς βροτῶν περιποίησιν, καὶ τὴν πνοὴν τῶν ἀνέμων δίδου ἡμῖν, καὶ ὑδάτων τὴν ἀνάβλυσιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Παντοκράτωρ Κύριε, ὁ τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, καὶ συντηρῶν καὶ διέπων, παντοδυνάμῳ σου χειρὶ, εὐστάθειαν παράσχου, ὡς ἂν πᾶσαν τὴν κτίσιν καλῶς πορεύεσθαι, καὶ ἀλώβητον διαμένειν, τὶς ἐναντίαις ποιότησι· σὺ γὰρ Δέσποτα ἐνετείλω, ἀκλόνητα διαμένειν τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, ἄχρι τερμάτων αἰῶνος· ὅτι σὺ εἶπας καὶ ἐγένοντο, καὶ τό παρά σου ἐκδέχονται ἔλεος, πρὸς ἀποτροπὴν παντός κακοῦ, καὶ σωτηρίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τοῦ δοξάζοντος τό σὸν ὑπερύμνητον ὄνομα.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τον ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ πατρός, ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς· φύσει Θεός ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσπῶν τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· Αὐτόν ἱκέτευε, σεμνή Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διέλυσε Σωτήρα τις πονηρὲς ἐπινοήσεις τις οποῖες ἀπὸ παραφροσύνης κάνουν ἐναντίον μας καὶ ἀπότρεψε ἀπὸ τῆς γῆς ὅλες τις ολέθριες ἐπιδράσεις που θα μπορούσαν να κάνουν τα ἔργα, ἐκείνων που προκαλοῦν τὴν καταστροφικὴ φθορά.

Εσύ Κύριε, που περιβάλλεις τὴ φύση με σύννεφα, σύμφωνα με τὸν Δαβὶδ, διατήρησε τὸ περιβάλλον ὅπως τὸ δημιούργησες στὴ ἀρχή, ὥστε να δίνει υγιή τροφή καὶ χάρισε μας ωφέλιμους ἀνέμους καὶ πλούσια νερά.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Παντοκράτορα Κύριε, που δημιουργήσες με σοφία τὰ πάντα, τα συντηρεῖς καὶ τα συγκροτεῖς με τὸ παντοδύναμο χέρι σου, δίνε σταθερότητα ὥστε να ευημερεῖ ὅλη ἡ κτίση καὶ να μένει ἀθικτὴ στὶς ἀντιτιθέμενες δυνάμεις, διότι ἐσύ Δέσποτα, διέταξες να παραμείνουν σταθερά τα ἔργα τῶν χειρῶν σου μεχρι τὴν συντέλεια τῶν αἰώνων. Με τὸ δικό σου λόγο δημιουργήθηκαν καὶ ἀπὸ σένα παίρνουν ἔλεος για να ἀποτρέπουν κάθε κακό καὶ για να σωθεῖ τὸ ἀνθρώπινο γένος τὸ ὁποῖο δοξάζει τὸ ὑπερύμνητο ὄνομα σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ποιος δεν σε μακαρίζει Παρθένα Παναγία; Ποιος δε δοξολογεῖ Αὐτόν που γέννησες ἀνώδυνα; Διότι ὁ μονογενὴς γιος που ἀκτινοβόλησε ἀπὸ τὸν πατέρα προτοῦ δημιουργηθεῖ ὁ χρόνος, αὐτός ὁ ἴδιος προήλθε ἀπὸ σένα τὴν Ἀγνή καὶ ἐνσαρκώθηκε με ἀνείπωτο τρόπο, ἐξακολουθώντας να εἶναι κατὰ φύση Θεός, ἐγινε για χάρη μας ἄνθρωπος, χωρὶς να διαφεθεῖ σε δυο πρόσωπα, ἀλλὰ ἀναγνωρίζεται σε δυο φύσεις ἐνωμένες, χωρὶς σύγχυση μεταξύ τους. Ἰκέτευε ἐσύ που εἶσαι σεμνή καὶ ευτυχής, να ἐλεήσει αὐτός τις ψυχές μας.

Λευϊτικοῦ τό Ἀνάγνωσμα.

(κεφ. κς', 3 - 24)

Ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων· Ἐάν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε καὶ ποιήσητε αὐτάς, καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητός τὸν τρυγητόν, καὶ ὁ τρυγητός καταλήψεται τὸν σπόρον, καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονὴν καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν. Καὶ δώσω εἰρήνην ἐντῇ γῇ ὑμῶν, καὶ κοιμηθήσεσθε, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν, καὶ ἀπολῶ θηρία πονηρά ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν. Καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνω· καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν, καὶ ἑκατόν ὑμῶν διώξονται μυριάδας. Καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνα-ντίον ὑμῶν μαχαίρα. Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς καὶ αὕξανῶ ὑμᾶς καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν. Καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. Καὶ θήσω τὴν σκηνὴν μου ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ βδελύζεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς, καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν· καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ὄντων ὑμῶν δούλων, καὶ συνέτριψα τὸν δεσμόν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παρρησίας.

Ἐάν δέ μή ὑπακούσητέ μου, μή δέ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοχθίσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥστε ὑμᾶς μή ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν· καὶ ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, τὴν τε ψώραν, καὶ τὸν ἵκτερα σφακελίζοντα τοὺς

Ἀνάγνωσμα ἀπὸ το «Λευϊτικόν»

(κεφ. 26 στίχοι 3 - 24)

Ὁ Κύριος εἶπε· Ἀν πορεύεσθε σύμφωνα με τα προστάγματα μου καὶ εφαρμόζετε τις ἐντολές μου, ἐγὼ θα στείλω στον κατάλληλο καιρὸ την βροχὴ καὶ ἡ γῆ θα ἀποδώσει τα γεννήματα της καὶ τα δένδρα θα δώσουν τους καρπούς των. Ἡ καρποφορία της γῆς θα εἶναι τόσο πλούσια ὥστε το αλώνισμα των σιτηρῶν, θα διαρκεῖ μέχρι του τρύγου των ἀμπελιῶν καὶ το τρύγημα των σταφυλιῶν θα διαρκεῖ ως την εποχὴ της νέας σποράς. Θα φάτε πλούσια τα ἀγαθὰ της γῆς, θα χορτάσετε ἀπὸ αὐτά, θα κατοικήτε ἀσφαλεῖς στη χώρα σας καὶ πόλεμος δεν θα περάσει ἀπὸ αὐτήν. Θα δώσω εἰρήνην στην χώρα σας, θα κοιμάστε ἡσυχοὶ καὶ δεν θα υπάρξει κανεὶς που να σας ἐκφοβίζει. Θα ἀπομακρύνω τα ἀγρία καὶ αἰμοβόρα θηρία ἀπὸ την χώρα σας. Θα καταδιώξετε καὶ θα νικήσετε τους ἐχθρούς σας καὶ θα τους Δεῖτε να πέφτουν νεκροὶ μπροστά σας. Πέντε ἀπὸ σας θα καταδιώκουν ἑκατόν ἐχθρούς καὶ ἑκατόν ἀπὸ σας θα καταδιώκουν ἀναρίθμητους ἐχθρούς. Καὶ οἱ ἐχθροὶ σας θα πέφτουν νεκροὶ μπροστά σας. Ἐγὼ θα σας ἐπιβλέψω με στοργὴ καὶ ευμένεια. Θα σας πληθύνω σε λαὸ πολὺ καὶ θα κρατήσω καὶ θα ἐκπληρώσω την υπόσχεση μου πρὸς σας. Θα ἔχετε υπερπαραγωγὴ ἀγαθῶν ὥστε να τρώτε παλαιὰ καὶ παλαιότερα προϊόντα της γῆς. Θα ρίπτετε ἐξω ἀπὸ τις ἀποθήκες σας παλαιὰ γεννήματα, για να τις γεμίζετε με τα πλούσια εἰσοδήματα της νέας συγκομιδῆς. Θα στήσω τη σκηνὴ μου καὶ το κατοικητήριον μου ἀνάμεσα σας καὶ δεν θα σας ἀποστραφεῖ ἡ ψυχὴ μου. Θα περπατῶ ἀνάμεσα σας. Θα εἰμαι ὁ Θεός σας καὶ σεις θα εἰστε ὁ λαός μου. Ἐγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεός σας, ὁ ὁποῖος ὅταν ἦσατε δούλοι στην Αἴγυπτο, σας ἐβγάλα ἀπὸ κει ἐλεύθερους καὶ συνέτριψα τὸ ζυγὸ της δουλείας σας καὶ σας οδήγησα με δύναμη στη γῆ της ἐπαγγελίας.

Ἀν ὁμως δεν με υπακούσετε καὶ δεν εφαρμόσετε τις ἐντολές μου, ἀλλὰ παρακούσετε καὶ τις παραβείτε, καὶ ἀποστραφεῖ ἡ ψυχὴ σας τις ἀποφάσεις μου, κι ἐτσι διαλύσετε την συμφωνία μου, καὶ ἐγὼ θα κάμω τὸ ἴδιο σε σας. Θα παραμερίσω την υπόσχεση που σας ἔχω δώσει, καὶ θα ἀποστείλω ἐναντίον σας φτώχεια καὶ

οφθαλμούς ὑμῶν, καί τήν ψυχήν ὑμῶν
εκτήκουσαν, καί σπερεῖτε διακενῆς τά
σπέρματα ὑμῶν, καί ἔδονται οἱ ὑπεναντίοι
ὑμῶν. Καί ἐπιστήσω τό πρόσωπόν μου
ἐφ' ὑμᾶς, καί πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν
εχθρῶν ὑμῶν, καί διώξονται ὑμᾶς οἱ
μισοῦντες ὑμᾶς, καί φεύξεσθε οὐδενός
διώκοντος ὑμᾶς. Καί ἐάν ἕως τούτου μή
ὑπακούσητέ μου, καί προσθήσω τοῦ
παιδεῦσαι ὑμᾶς ἐπτάκις ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις
ὑμῶν. Καί συντρίψω τήν ὕβριν τῆς
υπερηφανίας ὑμῶν, καί θήσω τόν οὐρανόν
ὑμῖν σιδηροῦν καί τήν γῆν ὑμῶν ὡσεὶ
χαλκῆν. Καί ἔσται εἰς κενόν ἡ ἰσχύς
ὑμῶν, καί οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τόν
σπόρον αὐτῆς, καί τό ξύλον τοῦ ἄγρου
ὑμῶν οὐδώσει τόν καρπὸν αὐτοῦ. Καί
εάν μετὰ ταῦτα πορεύσθε πλάγιοι, καί μή
βούλησθε ὑπακούειν μου, προσθήσω ὑμῖν
πληγὰς ἐπτά κατὰ τάς ἁμαρτίας ὑμῶν.
Καί αποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια
τῆς γῆς καί κατέδετα ὑμᾶς καί ἐξαναλώσει
τα κτήνη ὑμῶν, καί ὀλιγοστούς ποιήσω
ὑμᾶς, καί ερημωθήσονται αἱ ὁδοί ὑμῶν.
Καί ἐπὶ τούτοις ἐάν μή παιδευθῆτε, ἀλλὰ
πορεύσθε πρὸς με πλάγιοι, πορεύσομαι
καγὼ μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλαγίῳ, καί πατάξω
ὑμᾶς καγὼ ἐπτάκις ἀντὶ τῶν ἁμαρτιῶν
ὑμῶν· λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος
Ἰσραὴλ.

Προφητείας Ἡσαΐου τό ἀνάγνωσμα.

(κεφ. ξγ', 15 - 19)

Ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καί ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ ἁγίου σου καί δόξης· ποῦ ἔστιν
ὁ ζήλος σου καί ἡ ἰσχύς σου; Ποῦ ἔστι τό
πλήθος τοῦ ἐλέους σου καί τῶν οἰκτιρμῶν
σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν; Σὺ γάρ εἶ πατήρ
ὑμῶν, ὅτι Ἀβραάμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καί Ἰσραὴλ
οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σύ, Κύριε, πατήρ

ψώρα καί ἴκτερο, που εξασθενίζει τους
οφθαλμούς σας καί λιώνει τὴν ζωὴ σας. Θα
σπείρετε εἰς τὰ ἀδίκὰ τοὺς σπόρους σας, καί τὰ
προϊόντα τῶν αγρῶν σας θα τὰ τρώνε οἱ εχθροί
σας. Θα στρέψω οργισμένο τὸ πρόσωπον μου
ἐναντίον σας καί θα πέσετε νικημένοι ἐνώπιον
τῶν εχθρῶν σας καί αυτοί που σας μισοῦν θα
σας καταδιώκουν. Θα ἔλθουν ἀκόμα καί
Περιστάσεις κατὰ τὶς ὁποῖες πανικόβλητοι θα
φύγετε χωρὶς κανεῖς νὰ σας καταδιώκει. Καί αν
παρ' ὅλες τὶς τιμωρίες αὐτές δεν μετανοήσετε
καί δεν με υπακούσετε, θα προσθέσω νέες καί
θα σας τιμωρήσω ἐπτά φορές περισσότερο γιὰ
τὶς ἁμαρτίες σας. Θα συντρίψω τὴν ἀλαζονεία
τῆς υπερηφάνειας σας καί δεν θα στείλω βροχές,
ὥστε ὁ οὐρανός νὰ φαίνεται σαν σίδηρος καί ἡ
γῆ ἀπὸ τὴν ξηρασία σαν χαλκός. Ἡ δύναμη σας
καί οἱ κόποι σας θα εἶναι μάταιοι. Ἡ γῆ δεν θα
δώσει οὔτε τὸν σπόρο που ρίψατε σ' αὐτὴν καί
τὰ δένδρα τῶν αγρῶν σας δεν θα φέρουν
καρπούς. Καί αν παρ' ὅλ' αὐτὰ εξακολουθεῖτε
νὰ ζεῖτε ἀμετανόητοι καί νὰ φέρεστε με
δολιότητα ἀπέναντι μου καί δεν θελήσετε νὰ
υπακούσετε τὶς ἐντολές μου, ἐγὼ θα ἐπιφέρω
ἐναντίον σας καί ἄλλες πολλές τιμωρίες,
σύμφωνα με τὶς ἁμαρτίες που διαπράττετε. Θα
εξαπολύσω ἐναντίον σας τὰ ἄγρια θηρία τῆς γῆς,
καί θα κατασπαράξουν καί σας καί τὰ ζῶα σας.
Καί ἔτσι θα σας κάμω λιγοστοὺς στὴν χώρα σας
καί θα μείνουν ἐρημοὶ ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ δρόμοι
σας. Καί αν πάλι με αὐτὰ δεν παιδαγωγηθεῖτε
καί δεν ἀλλάξετε ζωὴ, ἀλλὰ εξακολουθεῖτε
νὰ φέρεστε με ὑποκρισία καί πονηριά
ἀπέναντι μου, θα φερθῶ καί ἐγὼ ἀπέναντι σας
με θυμὸ ἀιφνίδιο καί θα σας τιμωρήσω
πολλαπλασίως γιὰ τὶς ἁμαρτίες σας.
Αὐτὰ εἶπε ὁ Κύριος, ὁ Ἅγιος, ὁ Θεός τοῦ
Ἰσραὴλ.

Ἀνάγνωσμα ἀπὸ τὶς προφητεῖες τοῦ Ἡσαΐα.

(κεφ. 63 στίχοι 15 - 19)

Καί τώρα στρέψε τὰ μάτια σου, Κύριε, καί
ἀπὸ τὴν ἐνδοξὴ οὐράνια κατοικία σου, κοίταξε
κάτω νὰ δεις τὴ θλίψη μας. Πού εἶναι ἡ φλογερὴ
ἀγάπη καί ἡ δύναμη σου; Πού εἶναι ἡ
ἀπεριόριστη εὐσπλαχνία καί τὸ ἀμέτρητο ἔλεος
τῆς ἐποχῆς που μας ἀνεχόσουν; Διότι ἐσύ εἶσαι
ὁ πατέρας μας. Ἀν καί ὁ Ἀβραάμ καί ὁ Ἰακώβ

ἡμῶν· ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τό ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστί. Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς, Κύριε, ἀπό τῆς ὁδοῦ σου; Ἐπίστρεψον διά τούς δούλους σου, διά τάς φυλάς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρόν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου, οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τό ἁγίασμά σου. Ἐγενόμεθα ὡς τό ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν οὐδέ ἐπεκλίθη τό ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς.

(κεφ. ξδ', 1 - 9)

Ἐάν ἀνοίξης τόν οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπό σοῦ ὄρη, καί τακῆσονται, ὡς κηρός ἀπό προσώπου πυρός τήκεται, καί κατακαύσει πῦρ τούς ὑπεναντίους, καί φανερόν ἐσται τό ὄνομα Κυρίου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις· ἀπό προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται. Ὅταν ποιῇς τά ἐνδοξά, τρόμος λήψεται ἀπό σοῦ ὄρη. Ἀπό τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδέ οἱ ὀφθαλμοί ἡμῶν εἶδον Θεόν πλήν σοῦ καί τά ἔργα σου ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον. Συναντήσῃ γάρ τοῖς ποιοῦσι τό δίκαιον, καί τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται. Ἰδοὺ σύ ὠργίσθης, καί ἡμεῖς ἡμάρτομεν· διά τοῦτο ἐπλανήθημεν. Καί ἐγανήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς, ὡς ράκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν· καί ἐξερρύθημεν ὡς φύλλα διά τάς ἀνομίας ἡμῶν, οὕτως ἄνεμος οἶσει ἡμᾶς. Καί οὐκ ἐστίν ὁ ἐπικαλούμενος τό ὄνομά σου καί ὁ μνησθεῖς ἀντιλαβέσθαι σου· ὅτι ἀπέστρεψας τό πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν καί παρέδωκας ἡμᾶς διά τάς ἀμαρτίας ἡμῶν. Καί νῦν, Κύριε, πατήρ ἡμῶν σύ, ἡμεῖς δέ πηλός, ἔργα τῶν χειρῶν σου πάντες. Μή ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα καί μή ἐν καιρῷ μνησθῇς ἀμαρτιῶν ἡμῶν. Καί νῦν ἐπίβλεψον, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς.

Προφητείας Ἱερεμίου τό ἀνάγνωσμα.

(κεφ. β' 1 - 12)

Τάδε λέγει Κύριος· Εμνήσθην ἐλέους νεότητός σου καί ἀγάπης τελειώσεώς σου τοῦ ἐξακολουθησαί σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ· τῷ Κυρίῳ ἀρχή γεννημάτων αὐτοῦ· πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτόν πλημμελήσουσι, κακά ἦξει ἐπ' αὐτούς, φησί Κύριος. Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, οἶκος Ἰακώβ, καί πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραὴλ. Τάδε λέγει Κύριος· τί εὗρωσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοί

δεν μας γνωρίζουν, εσύ είσαι ἀπὸ αἰῶνες ὁ Κύριος, ὁ πατέρας μας, ὁ ἀποκαλούμενος Λυτρωτής μας. Γιατί Κύριε επέτρεψες νὰ παραπλανηθούμε καὶ νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὸ δρόμο σου; Γιατί σκλήρυνες τὶς καρδιές μας ὥστε νὰ μὴ σε σέβονται; Γύρνα πίσω στὶς φυλές τῶν δούλων σου, γιὰ νὰ κληρονομήσουμε ἐστὼ κι ἓνα μικρὸ κομμάτι τῆς ἁγίας γῆς σου, γιατί οἱ ἐχθροί, μόλυναν τὸ ναὸ σου. Καταντήσαμε ὅπως πρὶν σε γνωρίσουμε καὶ γίνουμε παιδιὰ σου.

(κεφ. 64 στίχοι 1 - 9)

Ἀν ἀνοίξεις τὸν οὐρανό, τρόμος θὰ καταλάβει τὰ βουνά, καὶ σαν τὸ κερί θὰ λιώσουν. Φωτιά θὰ κάψει τοὺς ἐχθρούς καὶ αὐτοὶ θὰ καταλάβουν ὅτι εσύ είσαι ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ὅλα τὰ ἔθνη θὰ συγκλονιστοῦν στὴν παρουσία σου. Μπροστά στα θαυμαστά ἔργα σου συγκλονίζονται καὶ τὰ βουνά. Ἀπ' τὴν ἀρχὴ τοῦ κόσμου δε γνώρισε κανεὶς ἄλλο Θεὸ ἀπὸ σένα, οὔτε ἔργα ἐνδοξότερα ἀπὸ τὸ ἔλεος ποὺ προσφέρεις σ' ὅσους υπομένουν καὶ ἐλπίζουν σὲ σένα. Ἐλεεῖς ὅσους εἶναι δίκαιοι καὶ ἀκολουθοῦν τὸ δρόμο σου. Ἐμεῖς ὁμῶς ἀμαρτήσαμε καὶ γι' αὐτὸ θύμωσες. Καὶ δὲν συνετισθήκαμε ἀπὸ τὸ θυμὸ σου, γι' αὐτὸ παραπλανηθήκαμε καὶ χάσαμε τὸ δρόμο μας. Καταντήσαμε τὴν ἄλλοτε ἐνάρετη καὶ δίκαιη ζωὴ μας σαν ἓνα βρωμερὸ κουρέλι. Σαν φύλλα φυλλοβόλου δένδρου μαραθῆκαμε καὶ πέσαμε καὶ μας σκόρπισε ὁ ἄνεμος. Καὶ δὲν επικαλεσθήκαμε τὸ ὄνομα σου, καὶ ξεχάσαμε νὰ ζητήσουμε τὴν προστασία σου. Γι' αὐτὸ μας εγκατέλειψες καὶ μας ἀφήσες νὰ υποφέρουμε τὰ ἐπακόλουθα τῶν ἀμαρτιῶν μας. Ἀλλὰ Κύριε, είσαι πατέρας μας, καὶ μας ἐπλάσες με τὰ ἴδια σου τὰ χέρια με πηλό. Μὴ θυμώνεις τόσο πολὺ, συγχώρεσε μας καὶ ρίξε μιὰ στοργικὴ ματιά στὸ λαὸ σου.

Ἀνάγνωσμα ἀπὸ τὶς προφητείες τοῦ Ἱερεμῖα

(κεφ. 2 στίχοι 1 - 12)

Εἶπε ὁ Κύριος· Θυμάμαι τὸν παλιὸ καιρὸ πόσο με ἀγαπούσες, λαέ μου, καὶ με ἀκολουθοῦσες. Ἦσουν ὁλότελα ἀφοσιωμένος σὲ μένα. Ὅποιος τολμοῦσε νὰ σε πειράξει, θὰ ἀντιμετώπιζε τὴν παντοδύναμη προστασία μου. Ἀκούστε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου ὅλες οἱ φυλές τοῦ Ἰσραὴλ· Τὶ ἀρνήθηκα νὰ δώσω στους προγόνους

πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακράν ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαιῶν καὶ ἐματαιώθησαν; Καὶ οὐκ εἶπαν· ποῦ ἐστὶ Κύριος ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἣ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ οὐθέν καὶ οὐ κατώκησεν ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου; Καὶ ἡγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρπούς καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ εἰσήλθατε καὶ ἐμίνατε τὴν γῆν μου καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα. Οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν· ποῦ ἐστὶ Κύριος; Καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἡσέβουν εἰς ἐμέ, καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν τῇ Βααλ καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν. Διὰ τοῦτο ἐτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει Κύριος, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι. Διότι διέλθετε εἰς νήσους Χεττιεῖμ καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηδάρ ἀποστείλατε καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε τοιαῦτα. Εἰ ἀλλάζονται ἔθνη Θεοὺς αὐτῶν· καὶ οὗτοι οὐκ εἰσι θεοί. Ὅδε λαὸς μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται. Ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ἦχος α'.

Ὁ κατ' ἀρχὰς δημιουργήσας τὰ σύμπαντα, καὶ ἐνὶ ἐκάστῳ οἰκίαν τάξιν θέμενος, μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, ἀλλ' ἰλέῳ ὀμματι, ἐξ οὐρανοῦ ἐπίβλεψον Κύριε, ἐπὶ τὴν ἀμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτὴν κατὰ τὸ θέλημά σου, πᾶσαν φθοροποιὸν ἐπίνοιαν, καὶ πάντα λυμεῶνα, ἐξ αὐτῆς ἀποτρέπων· σὺ γάρ ὁ ποιμὴν ἡμῶν, καὶ ρύστης καὶ σωτὴρ ἡμῶν, καὶ τὴν παρά σου ἐκδεχόμεθα βοήθειαν, ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, δοξάζοντές σε Δέσποτα.

σας καὶ με εγκατέλειψαν καὶ λάτρεψαν τα εἰδῶλα καὶ αυτοκαταστράφηκαν; Καὶ δεν εἶπαν: Πού εἶναι ὁ Κύριος, πού μας καθοδήγησε μέσα ἀπὸ τὴν ἐρήμο, καὶ μας πέρασε ἀπὸ τὴ ἀπέραντη ἀκατοίκητη, ἀδιάβατη, ἀνδρὴ καὶ ἀκαρπὴ γῆ; Εγὼ σας ὁδήγησα σε καρποφόρα χώρα γιὰ νὰ φάτε τοὺς καρπούς της καὶ νὰ ἀπολαύσετε τὰ ἀγαθὰ της, καὶ σεις τὴν μολύνετε καὶ τὴν κάνετε σιχαμερή. Οἱ ἱερεῖς δεν με ἀναζήτησαν, ὅσοι ἀσχολοῦνται με τοὺς νόμους δεν με γνώρισαν, οἱ ἡγέτες σας δεν με σεβάστηκαν καὶ πιστέψατε τοὺς ψευδοπροφῆτες πού λάτρεψαν ψεύτικους θεοὺς. Γι' αὐτὸ τώρα θὰ ἐλθῶ σε ἀντιδικία με σας καὶ τὰ παιδιὰ σας. Πηγαίνετε δυτικὰ καὶ ἐπισκεφθεῖτε τὰ εἰδωλολατρικὰ νησιά της Μεσογείου. Πηγαίνετε ἀνατολικά καὶ ἐπισκεφθεῖτε τοὺς εἰδωλολάτρες κατοίκους της Κηδάρ. Καὶ μελετήστε τὴ ζωὴ αὐτῶν τῶν λαῶν, νὰ δεῖτε ἀν ἔκαναν ὅσα κάνετε εσεῖς. Πηγαίνετε νὰ δεῖτε ἀν ἀλλάξαν τοὺς θεοὺς τοὺς καὶ λάτρεψαν ἄλλους. Καὶ πρόκειται γιὰ ψεύτικους θεοὺς. Ὁ δικός μου λαὸς πού γνώρισε τὸν ἀληθινὸ Θεό, τὸν ἀλλάξε καὶ λάτρεψε ψεύτικους πού δεν μποροῦν νὰ τὸν ὠφελήσουν. Κατὰπληκτος ἔμεινε ὁ οὐρανὸς καὶ καταλήφθηκε ἀπὸ σφοδρὴ φρίκη ἀπὸ αὐτά. Ἔτσι εἶπε ὁ Κύριος.

ΙΔΙΟΜΕΛΑ ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΛΙΘΗ

Ἦχος α'.

Ὁ ἀρχικὸς δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος, πού τακτοποίησε κάθε δημιούργημα με τὴν δική του ἰδιαιτερότητα καὶ διαφορετικότητα, μὴν παραβλέψεις τὰ δημιουργήματά σου, ἀλλὰ με ἐλεος ἐπίβλεψε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, Κύριε, ὅπως ἓνας καλὸς ἀγρότης τὸ ἀμπέλι του, καὶ τακτοποίησε τὸ ἀμπέλι σου σύμφωνα με τὸ θέλημα σου, ἀποτρέποντας κάθε καταστρεπτικὴ νοοτροπία καὶ κάθε καταστροφέα. Διότι εσύ εἶσαι ὁ ποιμένας μας, ὁ λυτρωτὴς καὶ σωτήρας μας, πού με ἐλεος καὶ φιλευσπλαχνία βοηθᾷς ἐμὰς πού σε δοξάζουμε Δέσποτα.

Ἦχος β΄.

Ὁ τὴν περίγειον λῆξιν, παριχαρὰκώσας
Κύριε, καὶ τῷ περιβάλλοντι διαζώματι,
ἀσφαλίσάμενος αὐτήν, ρῦσαι βλάβης καὶ
καταφορᾶς, τὴν σύστασιν αὐτῆς Δέσποτα·
σύ γάρ θησαυρός ἰσχύος, καὶ πηγή τῆς
ζωῆς, καὶ τῷ σῶ νεύματι, πάντα λειτουργεῖ
καὶ ὑπεῖκει, ὡς δοῦλα σά· Κύριε·
διό δός ἡμῖν τὰ ἐλέη σου, καὶ ἀπότρεψον
ἀφ' ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος γ΄.

Ἀπειλαί καὶ μάστιγες καὶ ὀλεθρος,
ἐπισειόνται ἡμῖν Κύριε, διὰ τὸ πλῆθος τῶν
ἀνομιῶν ἡμῶν· ἡμάρτομεν γάρ ἡνομήσαμεν
καὶ ἔμακρύνθημεν ἀπὸ σοῦ, καὶ δεινοῖς
συνεσχέθημεν καὶ ἐταζόμεθα· ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς Κύριε ἐπερχομένων κινδύνων, καὶ τῆς
γῆς τὴν σύστασιν ἀδιαλώβητον φύλαττε,
πνοάς ἀνέμων ὁμαλάς, καὶ πηγὰς ὑδάτων
ἀειρρῦτους παρέχων εἰς περιποίησιν ἡμῶν
καὶ σωτηρίαν φιλάνθρωπε.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Ὁ τῆς γῆς τὸν γύρον κατέχων, καὶ τὰ
θεμέλια αὐτῆς στερεῶν, ὡς φησὶν ὁ
Προφήτης, πρόσδεξαι ἡμῶν Κύριε τὰς
ἱκετηρίου δέσεις, ὡς κηδεμῶν καὶ
προνοητῆς, καὶ Σωτὴρ ἡμῶν· ἡμεῖς γὰρ λαός
σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου, καὶ
προσδοκωμένων κινδύνων ρυθισόμεθα, ἐν
τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου· μὴ οὖν Δέσποτα
ἐκτρίψῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ σοῦ ἡ ἀγαθότης
νικησάτω τὸ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἵνα
πάντες δοξάζωμεν, τῶν οἰκτιρμῶν σου τὸ
πέλαγος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.....

Ἦχος β΄.

Εσύ που οχύρωσες τελείως ολόγυρα τὴ γῆ
Κύριε, καὶ τὴν ἐξώσες προστατευτικά,
προστάτευσες τὰ συστατικά τῆς στοιχείᾳ ἀπὸ
κάθε βλάβης καὶ φθορά. Εσύ Δέσποτα, εἰσαι
θησαυρός δυνάμεις καὶ πηγή ζωῆς καὶ μ' ἓνα
γέννημα σου ὅλα υπακούουν καὶ λειτουργοῦν
σαν δούλοι σου, Κύριε. Γι' αὐτὸ χάρισε μας τὸ
ἐλεος σου καὶ απομάκρυνε ἀπὸ μας κάθε
καταστροφή καὶ σώσε τις ψυχές μας σαν
φιλάνθρωπος.

Ἦχος γ΄.

Απειλές καὶ μάστιγες καὶ ὀλεθροὶ σείονται
ἀπὸ πάνω μας Κύριε, ἐξ αἰτίας τοῦ πλῆθους τῶν
αμαρτιῶν μας. Διότι αμαρτήσαμε καὶ
παρανομήσαμε καὶ απομακρυνθήκαμε ἀπὸ σένα.
Κυριευθήκαμε ἀπὸ κακά καὶ τιμωροῦμαστε.
Αλλὰ γλύτωσε μας Κύριε, ἀπὸ τοὺς κινδύνους
που ἐρχονται καὶ διατήρησε ἀθίχτη τὴ σύσταση
τῆς γῆς, φύσα ἀπαλούς ἀνέμους, καὶ ἀστεῖρευτες
κάνε τις πηγές τῶν νερῶν, γιὰ νὰ ἔχουμε τὰ
ἀπαραίτητα γιὰ τὴ φροντίδα καὶ τὴν ἐπιβίωση
μας.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Εσύ που κατέχεις τὸ γύρο τῆς γῆς καὶ
στερεώνεις τὰ θεμέλια τῆς, ὅπως εἶπε ὁ
Προφήτης, δέξου, Κύριε τὴν προσευχὴς μας σαν
προνοητικὸς κηδεμόνας καὶ Σωτῆρας μας.
Εἴμαστε λαός σου καὶ πρόβατα τοῦ ποιμνίου
σου, καὶ προσδοκοῦμε νὰ λυτρωθοῦμε ἀπὸ τοὺς
κινδύνους με τὸ ἀπείρο ἐλεος σου. Μὴ μας
συντρίψῃς Δέσποτα, ἀλλὰ ἡ καλοσύνη σου ας
υπερισχύσει τοῦ πλῆθους τῶν αμαρτιῶν μας, γιὰ
νὰ δοξάζουμε ὅλοι τὸ πέλαγος τῆς εὐσπλαχνίας
σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.....

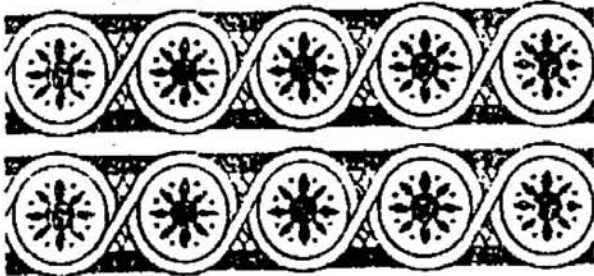
ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἴδε ὁ ἐλεήμων Θεός, ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου φιλόανθρωπε, ἐν ὁμματι συμπαθείας, καὶ ὀλεθρίων δεινῶν, καὶ θανατηφόρων διαδόσεων, καὶ πάσης μολύνσεως, ἰοβόλου ἀπάλλαφον, τῆς ἀτμοσφαιράς, τὴν ἀνάχυσιν Κύριε, δι' ὧν κίνδυνος ἀπειλεῖται καὶ θάνατος· οἰκτεiron οὖν τό πλάσμα σου, καὶ δός πᾶσι φρόνησιν, μὴ ἐνεργεῖν ἀσυνέτως, δι' ὧν φθορά ἐπιγίγνεται, δωρούμενος πᾶσιν, ἰλασμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ θεῖον ἔλεος.

Στίχος: Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἁγίου αὐτοῦ.

Δέξαι τὰς τῆς Μητρός σου λιτάς, ἅς ὑπὲρ πάσης ἀναφέρει τῆς κτίσεως, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, τὰς ἱκεσίας Σωτήρ, καὶ παράσχου πᾶσι τὰ ἑλέη σου, καὶ τήρει ἀλώβητον, τό στερέωμα Κύριε, ὅπερ ἀρχῆθεν, ἐν σοφίᾳ ἐφήπλωσας, καὶ παρήγαγες, εἰς βροτῶν περιποίησιν· ἅπαν τό περιβάλλον δέ, τὴν γαίαν διάζωμα, φύλαττε ἄτρωτον Λόγε, ἐκ χαλεπῶν ἐπιδράσεων, δωρούμενος πᾶσιν, ἰλασμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχος: Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσας μου ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Πάντες ἐν ταπεινώσει ψυχῆς, δεόμεθά σου καὶ προσπίπτομεν Κύριε, ἀπάλλαξον πάσης βλάβης καὶ συντριβῆς χαλεπῆς, τήνγῃν ἣν οἰκοῦμεν τῇ κελεύσει σου, καὶ θάττον ἀπότρεψον, ἐξαυτῆς, καὶ διάλυσον, τὰς λυμεῶνας διαπνεύσεις τῇ νεύσει σου, καὶ ἀνάχυσον, ζωτικὴν αὔραν ἐνδροσον· ἅπαν τό περιβάλλον δέ, χαράκωμα Δέσποτα περιχαράκωσον Σῶτερ, τῇ κραταιᾷ δυναστείᾳ σου, δωρούμενος πᾶσιν, ἰλασμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ θεῖον ἔλεος.

ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ΣΤΟ ΣΤΙΧΟ

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Κοίταζε με συμπάθεια, ἐλεήμονα καὶ φιλόανθρωπε Θεέ τα ἔργα τῶν χειρῶν σου καὶ ἀπάλλαξε μας ἀπὸ φοβερά κακά, μολυσματικές θανατηφόρες αρρώστιες, καὶ ατμοσφαιρικές μολύνσεις που μας ἀπειλοῦν με θάνατο. Λυπήσου τὴν ἀνθρωπότητα καὶ δώσε σε ὅλους λογική, γιὰ νὰ μὴ ἐνεργοῦν με ἀπερισκεψία καὶ νὰ προκαλοῦν καταστροφή, καὶ δώσε σ' ὅλους συγχώρεση, σωτηρία καὶ θεῖο ἔλεος.

Στίχος: Φώναξα με ὅλη τὴ δύναμη τῆς φωνῆς μου τὸν Κύριο, καὶ με ἀκουσε ἀπὸ τὸ ἅγιο ὄρος τοῦ.

Δέξου Σωτήρα τὶς προσευχές τῆς Μητέρας σου καὶ ὅλων τῶν Ἀγίων, που προσεύχονται γιὰ τὴ φύση, καὶ δώσε σ' ὅλους μας τὸ ἔλεος σου, καὶ διατήρησε ἀναλλοίωτο τὸ στερέωμα Κύριε, ὅπως στὴν ἀρχὴ με σοφία τὸ δημιούργησες γιὰ νὰ φροντίζει γιὰ τὰ πλάσματα σου. Ὅλο τὸ περιβάλλον που ζώνει τὴ γῆ, διατήρησε τὸ ἀναλλοίωτο, Λόγε, ἀπὸ ἐπιδράσεις που εἶναι δύσκολο γιὰ τὸν ἄνθρωπο νὰ ἐπανορθώσει, καὶ δώρισε σ' ὅλους μας συγχώρεση, σωτηρία καὶ τὸ μεγάλο σου ἔλεος.

Στίχος: Ἀκουσες Θεέ τῆς δικαιοσύνης μου τὶς ἐπικλήσεις μου καὶ με παρηγόρησες στὶς θλίψεις μου.

Ὅλοι με ταπεινώσει ψυχῆς υποκλινόμαστε μπροστά σου καὶ σε παρακαλοῦμε νὰ ἀπαλλάξεις με τὴν προσταγὴ σου τὴ γήινη κατοικία μας ἀπὸ κάθε καταστροφή. Απότρεψε γρήγορα με τὸ γέννημο σου τοὺς βλαβεροὺς ἀνέμους καὶ φύσα δροσερό ζωογόνο αεράκι. Καὶ προστάτεψε Δέσποτα ολόκληρο τὸ περιβάλλον, Σωτήρα, με τὴν ἰσχυρὴ ἐξουσία σου, δίνοντας σ' ὅλους μας συγχώρεση, σωτηρία καὶ θεῖο ἔλεος.

Δόξα, καί νυν, Ἦχος πλ. α΄.

Διά σπλάγχνα οἰκτιρμῶν μορφωθείς τό
ἀλλότριον Λόγε, τήν φθαρεῖσαν φύσιν
ἀνέπλασας, καί πρός ἀφθαρσίαν
ἐπανήγαγες· καί νυν δυσωποῦμεν σε, ταῖς
τῆς Ἀχράντου Μητρός σου δεήσεσι
καμπτόμενος, δώρησε εὐστάθειαν τῇ
οἰκουμένη, καί πάση τῇ κτίσει εὐπραγίαν,
καί ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, πρός σωτηρίαν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νυν ἀπολύεις, τό τρισάγιον καί τό
Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Ὁ πάντα τῷ ρήματι, παραγαγὼν ὡς
Θεός, καί νόμους ἐνθέμενος καί κυβερνῶν
ἀσφαλῶς, πρός δόξαν σου Κύριε, ἅπτωτα
διατήρει καί ἀλώβητα Σῶτερ, ἅπαντα τά
στοιχεῖα, τά τήν γῆν συγκρατοῦντα,
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καί σῶσον
τά σύμπαντα.

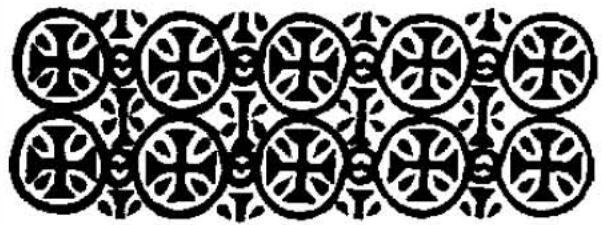
Θεοτοκίον.

Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον... Ἀπόλυσις

Δόξα, καί νυν, Ἦχος πλ. α΄.

Λόγω των φιλόανθρωπων σπλάγχων σου,
Λόγε, φόρεσες τήν ἀνθρώπινη φύση καί τήν
ξαναοδήγησες στο δρόμο τῆς ἀφθαρσίας. Καί
τώρα σε παρακαλοῦμε νά καμφθεῖς ἀπό τίς
παρακλήσεις τῆς Ἀγίας Μητέρας σου, καί νά
ἀποκαταστήσεις τήν οἰκολογική ἰσορροπία, καί
νά μας σώσεις ἀπό τὰ κακά γιά νά σωθεῖ ἡ ψυχὴ
μας.

Νυν ἀπολύεις, τό τρισάγιον καί τό
Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Εσύ ο Θεός, που παράγεις τα πάντα με το
λόγο σου, και βάζεις νόμους και κυβερνάς με
ασφάλεια για τη δόξα σου Κύριε, διατήρησε
σταθερά και ακέραια, Σωτήρα, τα στοιχεία που
συγκρατούν τη γη, με τη μεσολάβηση της
Θεοτόκου, και σώσε το σύμπαν.

Θεοτοκίον.

Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον... Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ήχος α'. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Τά πάντα ὡς Θεός συστητάμενος λόγῳ, καί ταῦτα συντηρῶν, ἐν πολλῇ ἁρμονίᾳ, συντήρησον ὡς εὐσπλαχνος, ἀπερίτρεπτον Κύριε, τό περίζωμα, το περιβάλλον τήν κτίσιν, καί ἀπότρεψον, ἀπό τῆς γῆς πᾶσαν βλάβην, ἀρρήτῳ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Θεόν ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε, καί τέξασα σαρκί, διὰ πληθος ἐλέους οἰκτείρησον Πανάμωμε, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καί ἐκκάθαρον, ἁμαρτιῶν πολυτρόπων, τήν διάνοιαν, καί τήν καρδίαν τοῖς ρείθοις, ἡμῶν τῆς σῆς χάριτος.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ήχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατ' ἀρχάς παμβασιλεῦ, ἐθεμελίωσας τήν γῆν, ἔργα δέ τῶν σῶν χειρῶν, Σῶτερ εἰσὶν οἱ οὐρανοί, καί καί σὺν ἡλίῳ σελήνῃ καί οἱ ἀστέρες, ἅπαντα τήν σὴν μεναλειώτητα. ἅμα καί ἱσγύν.

ΣΤΟΝ ΟΡΘΟ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ήχος α'. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Εσύ που με το λόγο σου ἐστήσες τα πάντα και τα συντηρεῖς με πολλή ἁρμονία, συντήρησε σαν εὐσπλαχνος το περιβάλλον με το οποίο ἐντύσες τη φύση, και ἀπότρεψε ἀπό τη γη κάθε βλάβη με την ἀπερίγραπτη δύναμη σου.

Θεοτοκίον.

Παρθένα, πιο ἄμεμπτη ἀπ' ὅλους, εσύ που συνέλαβες με μυστήριο τρόπο το Θεό και τον γέννησες κατὰ σάρκα, σπλαχνίσου ὅσους σε δοξάζουν με πίστη, καθάρισε ἀπό τις πολλές ἁμαρτίες τη διάνοια και την καρδιά μας, με τους ποταμούς της Θείας Χάρης σου.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ήχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Από τη ἀρχή Βασιλιά των πάντων, θεμελίωσες τη γη. Ἔργα των χειρῶν σου εἶναι ο ουρανός με τον ἥλιο, το φεγγάρι, και τα ἀστέρια, που ὅλα διακηρύσσουν τη

ἀνακηρύττοντα, ὥνπερ ἀτάρακτον φύλαττε πάντοτε, τὴν συνοχὴν καὶ εὐπρέπειαν· τῷ σῶ γάρ πάντα, Λόγε ὑπείκει, παντοδυνάμῳ νεύματι.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως ἐν γαστρί, τὸν Ὑπερούσιον Θεόν, συλλαβοῦσα Μαριάμ, δίχᾳ τροπῆς τε καὶ φυρμού τοις ἐν κόσμῳ προήγαγες ὑπὲρ φύσιν, λύνοντα ἡμᾶς τῆς κατακρίσεως· ὁθεν τὰ πολλά μεγαλεῖά σου, ὑμνολογοῦμεν καὶ πίστει δοξάζομεν τὸν ἀκατάληπτον τόκον σου· Ἀλλ' ὦ Παρθενε, Θεοκυήτορ, ρύου ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ' . Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγόν, καὶ συνέχων πανσόφως καὶ κυβερνῶν, Φιλάνθρωπε Κύριε, Βασιλεῦ πάσης κτίσεως, ἀπήμονα συντήρει, τὴν τάξιν ἣν ἔθηκας, καὶ πᾶσαν εὐκρασίαν, παράσχου τοῖς δούλοις σου· ὁθεν καὶ εὐκράτους, διαπνέων ἀέρας, διάλυσον ἅπαντα, τὰ λοιμώδη μιάσματα, ἐκ τῆς γῆς παντοδύναμε, καὶ δίδου τὴν εἰρήνην τὴν σὴν, ζωοδότα ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα πάντες ὑμῶμεν, τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής ἐξ ἀχράντου γαστρός σου σάρκα λαβών, προήλθεν ὡς ἄνθρωπος, μὴ τραπείς τῇ Θεότητι, καὶ σωτηρίαν πᾶσιν, παρέσχετο Πάναγνε, τοῖς πίστει προσκυνοῦσι, τὸν ἄφραστον τόκον σου. Ὅθεν Θεοτόκε, Ἀειπάρθενε Κόρη, πιστῶς καταφεύγομεν, τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου, καὶ σωζόμενοι κράζομεν· Πρέσβευε τοῖς εὐσεβῶς ἀννυμνοῦσι, τὰ πολλά μεγαλεῖά σου.

Τό α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τό Προκείμενον.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστόν τό ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

μεγαλειότητα καὶ τῇ δύναμι σου. Φύλαγε ἀτάραχη τὴν συνοχή καὶ τὴν ομορφιά τους, ἐσύ που στο παντοδύναμο σου γνέψιμο υπακούουν όλα.

Θεοτοκίον.

Με τὴν μυστήρια σύλληψη τοῦ Ὑπερούσιου Θεοῦ σὴν κοιλία σου Μαριάμ, χωρὶς καμιά σύγχυση ἢ μετατροπὴ σὴ φύση του, κατάφερες νὰ μας οδηγήσεις σὴν υπέρβαση τῆς φύσης μας, ἀπελευθερώνοντας μας ἀπὸ τὴν κατάκριση. Γι' αὐτό υμνοῦμε τὰ πολλά μεγαλεῖά σου, καὶ δοξάζουμε με πίστη τὸν ἀκατανόητο τοκετό σου. Ἀλλά Παρθένα που φιλοξένησες τὸ Θεό σὴν μήτρα σου, ἀπάλλαξε μας ἀπὸ κάθε θλίψη.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ' . Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φιλάνθρωπε Κύριε, Βασιλιά ὅλης τῆς κτίσης, που δημιουργήσες τὰ πάντα ἀπὸ τὸ μηδέν, καὶ τὰ συγκρατεῖς καὶ τὰ κυβερνάς, συντήρησε ἀδιατάραχη τὴν τάξη που ἔβαλες σὴ φύση, δώσε κάθε καλὴ ιδιοσυγκρασία στοὺς δούλους σου, φύσηξε εὐεργετικούς ἀνέμους που νὰ διαλύσουν ὅλες τὶς μολύνσεις ἀπὸ τὴ γῆ παντοδύναμε, καὶ δώσε τὴν εἰρήνη σου σ' ὅλα τὰ ἔθνη, γιὰ νὰ υμνοῦμε ὅλοι τὴν ἀγαθότητα σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος καὶ Δημιουργός ὅλων, παίρνοντας σάρκα ἀπὸ τὴν ἀμόλυντη κοιλία σου, γεννήθηκε ὡς ἄνθρωπος χωρὶς νὰ αλλοιωθεῖ ἡ Θεότητα του, καὶ χάρισε σωτηρία σ' ὅσους με πίστη υμνοῦν τὸν ανεξήγητο τοκετό σου. Γι' αὐτό Θεοτόκε, που ἐμείνες γιὰ πάντα Παρθένα, καταφεύγουμε με πίστη σὴ θερμὴ προστασία σου καὶ κράζουμε: Μεσολάβησε πρὸς τὸν Θεό, γιὰ ὅσους υμνοῦν με εὐσέβεια τὰ πολλά μεγαλεῖά σου.

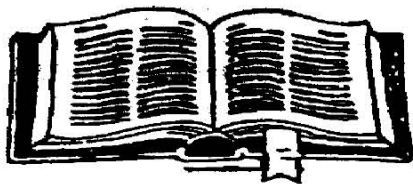
Το α' ἀντίφωνο τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενο.

Κύριε, ὁ Κύριος μας, θαυμαστό εἶναι τὸ ὄνομα σου σ' ὅλη τὴ γῆ.

Στίχ. Ὅτι ἄψωμαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα
τῶν δακτύλων σου, σελήνη καὶ ἀστέρας
ἃ σύ ἐθεμελίωσας.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ζήτηι τῷ
Σαββάτῳ τῆς 15^{ης} ἑβδομάδος Λουκᾶ).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην·
Κριτὴς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει τὸν Θεὸν μὴ
φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπομενος.
χήρα δέ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἤρχετο
πρὸς αὐτόν λέγουσα· ἐκδίκησόν με
ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. καὶ οὐκ ἠθέλησεν
ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ·
εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι καὶ ἄνθρωπον
οὐκ ἐντρέπομαι, διὰ γε τὸ παρέχειν μοι
κόπον τὴν χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν,
ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχόμενη ὑποπιάξῃ με.
εἶπε δὲ ὁ Κύριος· ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς
ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν
ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν
βοώντων πρὸς αὐτόν ἡμέρας καὶ νυκτός,
καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς· λέγω ὑμῖν ὅτι
ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει.

Ὁ Ν' . Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β' .

Στίχ. Ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα...

Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα συντηρῶν, καὶ
συνέχων καὶ κατευθύνων Κύριε, πρὸς
κυβέρνησιν ἡμῶν, καὶ ἀσφαλῆ ὁδηγίαν, ἐν
ταῖς τρίβοις τῶν ἐντολῶν σου, τάς
ἱκετηρίους δεήσεις ἡμῶν δέξαι, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐπικειμένων κινδύνων, καὶ
πάσης πρὸς τὸ χεῖρον ἀλλοιώσεως, τῶν τῆς
φύσεως ὄρων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Διότι θα ἀγγίξω τοὺς οὐρανοὺς που εἶναι
ἔργα τῶν χειρῶν σου, τὸ φεγγάρι καὶ τὰ ἀστέρια
τα οποία ἐσὺ θεμελίωσες.

Εὐαγγέλιο τοῦ Λουκᾶ.
(Διαβάζεται τὸ εὐαγγέλιο τῆς 16^{ης} ἑβδομάδας τοῦ
Λουκᾶ).

Εἶπε ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν· Ἦταν
ένας δικαστὴς ἐν μιᾷ πόλει που δὲν σεβότανε τὸ
Θεὸ οὔτε ντρέπόταν τοὺς ἀνθρώπους. Ἦταν μιὰ
χήρα ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, ἡ οποία ἐρχόταν σ'
αὐτόν καὶ τοῦ ἔλεγε· Δίκασε τὸν ἀντίδικό μου
καὶ δώσε μου τὸ δίκαιο μου.

Για καιρὸ ὁ δικαστὴς ἀρνεῖτο, ἀλλὰ μετὰ εἶπε
μέσα του· Ἀν καὶ δὲν σέβομαι τὸ Θεὸ καὶ δὲν
ντρέπομαι τοὺς ἀνθρώπους θὰ δώσω σὲ τὴν χήρα
τὸ δίκαιο τῆς γὰρ νὰ σταματήσῃ νὰ ἐρχεταὶ καὶ
νὰ με ἐνοχλεῖ. Καὶ εἶπε ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τι
εἶπε ὁ ἀδικὸς δικαστὴς. Καὶ εἶναι δυνατόν ὁ
Θεός, παρὰ τὸ ὅτι ἀργεῖ γὰρ νὰ δοκιμάσῃ τὴν
ὑπομονὴν τοὺς, νὰ μὴν ἀποδώσῃ δικαιοσύνην
στοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ που τὸν ἐπικαλοῦνται μέρα
καὶ νύχτα· Σας λέω ὅτι γρήγορα θὰ τοὺς δώσῃ
τὸ δίκαιο τοὺς.

Ὁ Ν' . Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β' .

Στίχ. Ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα...

Εσὺ, Κύριε, που συντηρεῖς, κατευθύνεις καὶ
διατηρεῖς ἐν συνοχῇ τὰ πάντα γὰρ νὰ μποροῦμε
εμεῖς νὰ τα ἐξουσιάζουμε καὶ νὰ οδηγούμεστε
με ἀσφάλεια στὸ δρόμο τῶν ἐντολῶν σου, δέξου
τὶς ἱκετευτικὲς παρακλήσεις μας καὶ λύτρωσε
μας ἀπὸ τοὺς ἐπικείμενους κινδύνους καὶ ἀπὸ
κάθε ἐπικίνδυνη ἀλλοίωση τῶν φυσικῶν νόμων
καὶ σῶσε τὶς ψυχές μας.

Ὁ Ἱερεύς: Σῶσον ὁ Θεός...

Εἶτα ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστοιχίς:
«Χριστέ Σωτὴρ ἡμᾶς διασώζεις».
Γερασίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χρηστότητι Λόγε καὶ οἰκτιρμοῖς,
καμπτόμενος ρᾶνον, οὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς,
τά ρεῖθρα τοῦ θεοῦ σου ἐλέους, πρὸς
σωτηρίαν ἡμῶν πολυέλεε.

Ρυπούμενοι πάθει χαλεποῖς, μολύνομεν
Σῶτερ, τὴν ἀτμόσφαιραν ταῖς δειναῖς ἡμῶν
ἐνεργείαις· ἀλλὰ δίδου ἡμῖν γνησίαν
μετάνοιαν Κύριε.

Ἰλέω ἐν ὄμματι ἐφ' ἡμᾶς, ἐπίβλεψον
Σῶτερ, καὶ ἀπότρεψον ἐκ τῆς γῆς, τὸν
ὄλεθρον τὸν ἐξ ἰοβόλων, ἐνεργειῶν καὶ
ἀφρόνων δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα τεκοῦσα μετὰ σαρκός, τὸν
ἀναρχον Λόγον, ἐξ αἱμάτων σου τῶν ἁγνῶν,
Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς ἐκ
δεινῶν περιστάσεων.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τό στερέωμα.

Τῶν χειρῶν σου Δέσποτα, ἔργα ἃ πάλαι
παρήγαγες, τήρει αἰεὶ, οἷς ἔθηκας νόμοις,
ἀκλινῇ καὶ ἀσάλευτα.

Ἐχων ἀνεξάντλητον, τῆς εὐσπλαχνίας
τό πέλαγος, τάς καθ' ἡμῶν λυμῶδεις
ἐμπνεύσεις, πανοικτίρμων διάλυσον. Σὺ εἶ
πάντων Κύριος, σὺ Ζωοδότα ἐκκάθαρον
πάσης φθορᾶς, τά στοιχεῖα Σῶτερ, ἐν οἷς
ζῶμεν οἱ δούλοι σου.

Θεοτοκίον.

Ὡφθης ἐνδιαίτημα, τοῦ Ποιητοῦ πάσης
κτίσεως, Κόρη Ἀγνή, τοῦτον ἐκ γαστροῦ
σου, ἀπορρήτως κυήσασα.

Ὁ Ἱερεύς: Σῶσον ὁ Θεός...

Μετά ο κανόνας που η ακροστοιχίδα του είναι:
«Χριστέ Σωτὴρ ἡμᾶς διασώζεις».
Γερασίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Λόγε, αφοῦ καμφθεῖς ἀπὸ τὴν ἠθικότητα καὶ
τὴν εὐσπλαχνία σου, σκόρπισε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ
στὴ γῆ τα ποτάμια τοῦ θεοῦ ἐλέους σου, γιὰ νὰ
σωθοῦμε, Πολυέλεε.

Αφοῦ μολυνθήκαμε, Σωτήρα, ψυχικά με τὶς
αμαρτίες μας, μολύνουμε τώρα καὶ τὴν
ἀτμόσφαιρα με τὶς κακές μας ἐνέργειες. Ἀλλὰ
δώσε μας γνήσια μετάνοια, Κύριε.

Με σπλαχνικὸ βλέμμα κοίταξε μας, Σωτήρα,
καὶ ἀπότρεψε ἀπὸ τὴ γῆ τὴν καταστροφή που
γίνεται ἀπὸ δηλητηριώδεις ἀνόητες ἐνέργειες.

Θεοτοκίον.

Εσύ που γέννησες κατὰ σάρκα ἀπὸ τὸ ἀγνό
σου αἷμα τὸν Λόγο που δὲν ἔχει ἀρχή,
Χαριτωμένη Θεοτόκε, σῶσε μας στὶς δύσκολες
στιγμές.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τό στερέωμα.

Δέσποτα, διατήρησε πάντοτε σταθερά καὶ
ασάλευτα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, γι' αὐτοὺς
στους οὐσίους τὰ ἐδώσεσ σαν νόμους στὴν ἀρχὴ
τῶν αἰῶνων.

Πανοικτίρμονα, που ἔχεις ἀνεξάντλητο τὸ
πέλαγος τῆς εὐσπλαχνίας, διέλυσε τὶς σκέψεις
γιὰ μολυσματικές ἐνέργειες. Εσύ εἶσαι Κύριος
τῶν πάντων. Εσύ ζωοδότη, καθάρισε ἀπὸ κάθε
φθορά τὰ στοιχεῖα τῆς φύσης μέσα στα οὐσία
ζοῦμε εμεῖς οἱ δούλοι σου.

Θεοτοκίον.

Ἐγινες ἐνδύμα τοῦ Ποιητῆ τῶν πάντων, Ἀγνή
Κόρη, ἐγκυμονώντας τὸν μυστηριωδῶς μέσα
στὴν κοιλία σου.

Κάθισμα. Ὑχος πλ. α΄. Τόν συνάναρχον
Λόγον.

Ὡς Δεσπότη καί Κτίστη ἡμῶν
Φιλάνθρωπε, σοί προσπίπτομεν πίστει καί
ἐκβοῶμεν σοι τήν ἀτμόσφαιραν ἡμῶν καί
τήν γῆν ἅπασαν, ἐκ λυμεῶνων χαλεπῶν,
διατήρει ἁσινῇ, καί δίδου ἡμῖν Οἰκτίρμον,
μετάνοιαν καί ὑγείαν, πρὸς σωτηρίαν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τόν Δεσπότην τῶν ὅλων κυφορήσασα,
ἐξ γνῶν σου αἱμάτων ὑπέρ κατάληψιν,
καί παρθένος ὡς τό πρὶν ἀφθορος μείνασα,
πάσης κακίας καί φθοράς, τοῦ δολίου
περνιστοῦ, διάσωζε Θεοτόκε, τοὺς
ἀδιστάκτω καρδίᾳ, τῇ προστασίᾳ σου
προστρέχοντας.

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τά τήν γῆν περιβάλλοντα, φύλαττε
στοιχεῖα ἀβλαβῇ Κύριε, καί ἡμᾶς εὐλόγει
πάντοτε, ἵνα τῷ σῶ φόβῳ πορευώμεθα.

Ἠλλοιώθημεν Κύριε, ἐν τῇ παραβάσει του
Θείου νόμου σου, διὰ τοῦτο σοῦ
δεόμεθα· δίδου ἡμῖν βίου ἐπανόρθωσιν.

Ρυπασμάτων ἀπάλλαξον, καί ἐξ
ὀλεθρίων Σῶτερ ἐμπνεύσεων, τήν γῆν
πᾶσαν τῇ ἰσχύϊ σου, ἵνα μεγαλύνωμεν τό
κράτος σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ τεκοῦσα ἐν σώματι, τόν Δημιουργόν
ἀπάσης τῆς κτίσεως, Θεοτόκε Ἀειπάρθε,νε,
ρῦσαι ἡμᾶς πάσης περιστάσεως.

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Μώμων ψυχικῶν, ἡμᾶς κάθαρον φιλάν
θρωπε, καί συντήρει ἐν τῇ τάξει ἑαυτοῦ,
τό διαζῶμα τῆς γῆς ἐκδυσωποῦμέν σε.

Κάθισμα. Ὑχος πλ. α΄. Τόν συνάναρχον Λ
όγον.

Γονατίζουμε μπροστά σου Φιλάνθρωπε
Δεσπότη καί Κτίστη μας, καί με πίστη σου
φωνάζουμε: Διατήρησε ἀβλαβῇ τήν
ατμόσφαιρα καί ὅλη τη γῆ ἀπό τους τρομεροὺς
καταστροφεῖς καί δίνε μας μετάνοια καί υγεία
για τη σωτηρία τῶν ψυχῶν μας.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, που κυφορήσες με το αγνό αἷμα
σου, με ακατανόητο τρόπο τῶν Δεσπότη τῶν
πάντων, μένοντας ὅπως πρὶν παρθένα καί
ἀφθορη, γλύτωσε ὅσους προστρέχουν με
αδίστακτη καρδιά πρὸς τὴν προστασία σου, ἀπὸ
τὴν κακία καί φθορά του δολίου φτερωτοῦ
σατανά.

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Διατήρησε, Κύριε, ἀβλαβὰ τα στοιχεῖα του
περιβάλλοντος καί εὐλόγα μας για να ζούμε με
σεβασμὸ πρὸς ἐσένα.

Ἀλλοιωθήκαμε, Κύριε, ἐξαιτίας τῆς
παράβασης του θεϊκοῦ νόμου σου. Γι' αὐτό σε
παρακαλούμε, χάρισε μας τὴν ἐπανόρθωση του
Τρόπου ζωῆς μας.

Ἀπάλλαξε, με τὴ δύναμη σου Σωτήρα ὅλη τη
γῆ ἀπὸ μολύνσεις καί καταστροφικὲς σκέψεις
για να υμνούμε τὴ δύναμη σου.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Αειπάρθε,νε, που γέννησες σωματικά
το Δημιουργό ὅλης τῆς φύσης, γλύτωνε μας σε
κάθε δύσκολη στιγμή.

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Σε παρακαλούμε Φιλάνθρωπε, καθάρισε μας
ἀπὸ ψυχικὲς μολύνσεις καί διατήρησε τὴν
αρμονία του διαζώματος τῆς γῆς.

Ἰαλυπον ζωὴν, διανύειν ἡμᾶς Κύριε,
ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ ἀληθεῖ, ἐνδυνάμωσον
ἡμᾶς τῷ θεῷ φόβῳ σου.

Σὺ τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν ἐθεμελίω-
σας, ὥσπερ ψάλλει ὁ Δαβὶδ Δημιουργέ· σὺ
οὖν φύλαττε ἡμᾶς ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Δέξαι τάς φωνάς, τῶν πιστῶς
παρακαλούντων σε, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε
Ἀγνή, καὶ παράσχου τὴν εἰρήνην ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Ἰσχύι σου, κραταιᾷ πᾶσαν κτίσιν,
ἐστερέωσας φιλόνηρωπε Σῶτερ· νῦν δὲ ἡμᾶς
ἀπειλοῦντος ὀλέθρου, τῇ δυναστείᾳ σου
λύτρωσαι Κύριε, καὶ τὸ περίζωμα Χριστέ,
τὸ τὴν γῆν περιβάλλον διάσωσον.

Ἀλύμαντον, τὸν αἰθέρα συντήρει, καὶ
τὴν χύσιν τοῦ ἀέρος Οἰκτίρμον, φθοροποιῶν
διαπνεύσεων Λόγε, καὶ μολυσμῶν καὶ
λοιπῶν ἐπιδράσεων, ἐκ χαλεπῶν ἐνεργειῶν,
φερουσῶν πολυῶδον θάνατον.

Σὺ Κύριε, ἐστερέωσας λόγῳ γῆς τὴν
σύστασιν καὶ ταύτης τὸν γῦρον, ἐν περιβάλ-
λοντι Σῶτερ στοιχείῳ, περιβάλου αὐτὴν
ὥς ἠθέλησας, ὃ διαφύλαττε ἀεὶ, ἐκ φθορᾶς
καὶ δεινῶν ἐπιδράσεων.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης,
Θεοτόκε ἀειπάρθενε Κόρη, ἐξ ἀδοξίας
παθῶν ἀκαθάρτων τὴν ταπεινὴν μου
καρδίαν ἀπάλλαξον, καὶ δίδου μοι
εὐκρινῇ, καὶ τελείᾳ ματάνοιαν δέομαι.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ πανσθενεῖ σου ἰσχύι συνέστησας,
τά ὀρατά καὶ ἀόρατα ἅπαντα· διὸ ἀσινές
διαφύλαττε, ἐκδυσωποῦμεν τὴν σὴν
ἀγαθότητα, τὸ τὴν γῆν περιβάλλον διάζωμα.

Δυνάμωσε μας Κύριε με το σεβασμό προς
εσένα, να ζούμε χωρίς βάσανα, με εἰρήνη και
αληθινὴ ἀγάπη.

Εσύ Δημιουργέ, που ὅπως ψάλλει ο Δαβίδ,
θεμελίωσες τον ουρανό και τη γη, προστάτεψε
μας ἀπὸ κάθε θλίψη.

Θεοτοκίον.

Δέξου τις φωνές ὅσων σε παρακαλοῦν με
πίστη, Θεοτόκε, Αειπάρθενε, Αγνή, και δώσε
εἰρήνη στις ψυχές μας.

Ἦδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Με την δυνατὴ σου ἐξουσία στερέωσες ὅλη
τη φύση Φιλόνηρωπε Σωτήρα. Τώρα ὁμως που
ἀπειλούμαστε με ὀλεθρο, λύτρωσε Κύριε με την
ἐξουσία σου, Χριστέ, το περιβάλλον της γης.

Αμόλυντη διατήρησε την ατμόσφαιρα
Φιλόνηρωπε Λόγε και την πνοή του αέρα, ἀπὸ
καταστροφικές πνεύσεις, μολύνσεις και ἄλλες
ἐπιδράσεις και κακές ἐνέργειες που φέρνουν
ἐπὶ ὀδυνο θάνατο.

Εσύ Κύριε, στερέωσες τη γη και την ἐντυσε
ὅπως ἠθέλες με το Περιβάλλον. Αὐτό, λοιπόν, σε
παρακαλοῦμε να το προστατεύεις πάντα ἀπὸ
κάθε κακή ἐπίδραση και φθορά.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Αειπάρθενε κόρη, σαν μητέρα που
εἶσαι του Βασιλιά της Δόξας, σε παρακαλῶ,
ἀπάλλαξε την καρδιά μου ἀπὸ τα ματαιόδοξα
πάθη και δίνε μου εὐκρινὴ και ολοκληρωτικὴ
μετάνοια.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Με την πανίσχυρη δύναμη σου δημιούργησες
ὅλα τα ὀρατά και τα ἀόρατα. Γι' αὐτό
παρακαλοῦμε την ἀγαθότητα σου να
διαφυλάσσει ἀμόλυντο το περιβάλλον.

Οἶκος.

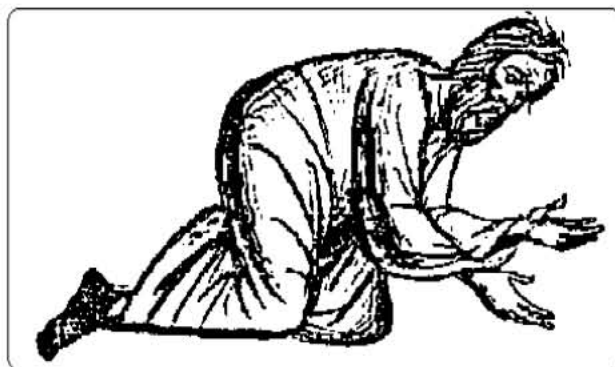
Τῆς σῆς προνοίας ἀγαθέ, ὑμνοῦμεν τάς ἐκφάνσεις, καί τάς δυνάμεις τάς πολλές καί σωτηρίους Σῶτερ· διτι ἐν ἀρρήτῳ σοφίᾳ καί τάξει καί ἁρμονίᾳ, ἔθου τοῖς πᾶσι νόμους καί θεσμούς ἀμετατρέπτους, πρὸς συντήρησιν ἡμῶν, τοῦ βασιλείου πλάσματός σου· οὐς ἀσάλευτους διατήρησον Κύριε, ἐκ πάσης φθοροποιοῦ ἐνεργείας καί ἀλλοιώσεως, καί ὀλέθρου, ὡς τῶν ὅλων κηδεμών καί προνοητής καί ρύστης, τὴν ἐν αὐτοῖς συνεκτικὴν δύναμιν ἀμετακίνητον φυλάττων, καί ἰδιατέρως συντηρῶν τὸ τὴν γῆν περιβάλλον διάζωμα.

Τὸ Μηνολόγιον καί εἶτα τὸ παρὸν ὑπόμνημα.

Τῇ πρώτῃ (Κυριακῇ)* τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου μνηϊάν ποιούμεθα τῆς τοῦ Θεοῦ ἐντολῆς τοῦ φυλάσσειν τὸ περιβάλλον ἡμᾶς στοιχεῖον κατὰ τὴν τῆς Ἀγίας Γραφῆς ρῆσιν, τὴν λέγουσαν: ἦ καὶ ἔλαβεν Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐπλασεν, καί ἔθετο αὐτόν ἐν τῷ παραδείσῳ ἐργάζεσθαι αὐτόν καί φυλάσσειν (Γεν. 2, 15). Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, φύλαττε τὸ περιβάλλον ἡμᾶς στοιχεῖον καί δίδου εὐστάθειαν πάσῃ τῇ κτίσει.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ζωὴν νέμων τοῖς πᾶσι, καί διέπων τὰ πάντα ἀρρήτοις κρίμασι, μολύνσεων ἐκτόπων, καί πάσης ἐπηρείας, τοὺς βοῶντας διάσωζε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Οἶκος.

Υμνοῦμε τὶς ἐκφράσεις τῆς πρόνοιᾳς σου ἀγαθέ, καί τὶς πολλές καί σωτήριες δυνάμεις σου Σωτήρα, διότι με ἀπερίγραπτη σοφία, τάξη καί ἁρμονία, ἔθεσες στα πάντα ἀμετάκλητους νόμους καί θεσμούς γιὰ νὰ συντηροῦν ἐμᾶς, τὸ Βασιλικὸ δημιούργημα σου. Αὐτοὺς τοὺς θεσμούς, διατήρησε τοὺς Κύριε, ἀσάλευτους ἀπὸ κάθε φθορά, ἀλλοίωση καί καταστροφή, σαν κηδεμόνας προνοητής καί λυτρωτὴς ὅλων, διατηρῶντας τὴν συνεκτικὴ καί ἀμετακίνητη δύναμη τοὺς καί ἰδιατέρως προστατεύοντας τὸ περιβάλλον.

Τὸ Μηνολόγιο καί μετὰ τὸ ἐξῆς ὑπόμνημα:

Τὴν πρώτη (Κυριακῇ)* τοῦ Σεπτεμβρίου, θυμόμαστε τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ νὰ προστατεύουμε τὸ περιβάλλον, σύμφωνα με τὴ φράση τῆς Ἀγίας Γραφῆς ποὺ λέει: «Καὶ πήρε ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπο τὸν ὁποῖο ἐπλασε καὶ τὸν ἔβαλε στὸν Παράδεισο γιὰ νὰ τὸν καλλιεργεῖ καὶ νὰ τὸν φυλάσσει» (Γένεσις 2, 15). Με τὶς μεσιτεῖες τῶν Ἀγίων σου Χριστέ ὁ Θεός, προστάτευε τὸ περιβάλλον καὶ διατήρησε τὴν οἰκολογικὴ ἰσορροπία.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εσύ ποὺ διανέμεις τὴ ζωὴ καὶ διέπεις τὰ πάντα με λόγια ἀνείπωτα, διάσωσε ἀπὸ καταστροφικὲς μολύνσεις καὶ κάθε κακὴ ἐπίδραση ὅσους σου φωνάζουν: Θεέ τῶν Πατέρων μας, εἰσαι εὐλογημένος.

Ουρανόν ἐν τοῖς ἀστροῖς, κατεκόσμησας
Κύριε τῇ βουλήσει σου, τὴν γῆν δέ πᾶσαν
Σῶτερ, ἐν ἀνθεσι καὶ δένδροις, καθωραῖσας
ψάλλουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός
εὐλογητός εἰ.

Ἰλασμόν ἡμῖν δίδου, καὶ γαλήνιον βίον
τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ, ἐκ ταύτης ἀποτρέπων,
φθοροποιούς ἐκχύσεις, διασώζων τοὺς ψάλ-
λοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός
εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας σε πύλην, ὁ τεχθεὶς ἐκ γαστροῦ
σου Ἀγνή ἀνέδειξεν, εἰσάγουσαν πρὸς
δόξαν, τῆς ἀνω βασιλείας, τοὺς πιστῶς
ἐκβοῶντας σοι· χαίρε Παρθένε Ἀγνή,
βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ὡδὴ ἡ'. Τὸν Βασιλέα.

Γῆν οἱ οἰκοῦντες, δεῦτε προσπέσωμεν
πάντες, καὶ βοηθώμεν Χριστῷ ἐν
κατανύξει· ρῦσαι ἡμᾶς Σῶτερ, δικαίας
καταδίκης.

Ἐκ μολυσμάτων, καὶ χαλεπῶν
μιασμάτων, τὴν περίγειον λύτρωσε Σῶτερ
λήξιν, ἵνα σε ὑμῶμεν, τὸν μόνον
εὐεργέτην.

Ρεῖθροις Οἰκτίρμων, τοῦ ζωτικοῦ σου
ἐλέους, ἐναπόσβεσον παθῶν πικρῶν τὴν
φλόγα, καὶ δίδου ὑγείαν ἡμῖν καὶ
σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Ἀγγέλων δόξα, καὶ τῶν βροτῶν σωτηρία,
Ἀειπάρθενε δεδοξασμένη Κόρη, αἰωνίου
δόξης, δεῖξον ἡμᾶς μετόχους.

Ὡδὴ θ' Κυρίως Θεοτόκον.

Σεισμῶν καὶ δυσπραγίας, καὶ πληγῶν
ποικίλων, καὶ μολυσμῶν ψυχοφθόρων
ἀπάλλαττε, ἡμῶν τό γένος Οἰκτίρμον τῇ
σῇ χρηστότητι.

Ἰσχύν τοῖς ἀσθενέσι, δίδου Πανοικτίρμων,
καὶ καθαρὰν τὴν ἀτμόσφαιραν φύλαττε, θανα-
τηφόρων ἀνέμων τῇ δυναστείᾳ σου.

Με τῇ θέλησιν σου, Κύριε, στόλισες με ἄστρα
τον ουρανόν, καὶ με λουλούδια καὶ δένδρα ὅλη τη
γῇ, ἡ οποία σου ψάλλει· Θεέ των πατέρων μας,
εἶσαι ευλογημένος.

Δώσε ἐξιλέωση καὶ γαλήνια ζωὴ σ' εμάς τους
κατοίκους της γης, αποτρέποντας ἀπὸ αὐτὴν τις
καταστροφικὲς διαρροές καὶ διασώζοντας ὅσους
σου ψάλλουν· Θεέ των πατέρων μας, εἶσαι
ευλογημένος.

Θεοτοκίον.

Αὐτός που γεννήθηκε ἀπὸ τὴν κοιλία σου,
Αγνή, σε ἀνέδειξε πύλη σωτηρίας που εἰσάγει
στὴ δόξα τῆς οὐράνιας βασιλείας αὐτοῦ που με
πίστη σου φωνάζουν· Χαίρε Αγνή παρθένε,
σωτηρία των ἀνθρώπων.

Ὡδὴ ἡ'. Τὸν Βασιλέα.

Ας γονατίσουμε ὅλοι οἱ κάτοικοι της γης
μπροστά στον Χριστό καὶ ας του φωνάξουμε·
Συγχώρεσε μας Σωτήρα καὶ ἀπάλλαξε μας ἀπὸ
τὴ δίκαιη καταδίκη.

Λύτρωσε, Σωτήρα ολόκληρο τὸ
περιβάλλον της γης ἀπὸ επικίνδυνες μολύνσεις
για νὰ υμνοῦμε ἐσένα τὸν μόνον ευεργέτη.

Με τοὺς ποταμούς της εὐσπλαχνίας του
ζωοποιοῦ σου ἐλέους, σβήσε τις φωτιές των
πικρῶν παθῶν καὶ δίνε μας σωτηρία καὶ υγεία.

Θεοτοκίον.

Δόξα των ἀγγέλων καὶ σωτηρία των
ἀνθρώπων, Αειπάρθενη δοξασμένη Κόρη,
ἀνάδειξε μας μέτοχους της αἰώνιας δόξης.

Ὡδὴ θ' Κυρίως Θεοτόκον.

Εὐσπλαχνε, ἀπάλλαξε με τὴ χρηστότητα σου
τὸ γένος μας ἀπὸ δυστυχίες, διάφορες πληγές,
καὶ ψυχοφθόρες μολύνσεις.

Δώσε δύναμη στους ἀσθενεῖς
πολυεὐσπλαχνε, καὶ διατήρα με τὴ δύναμη σου
καθαρή τὴν ἀτμόσφαιρα ἀπὸ ἀνέμους με
θανατηφόρα μόλυνση.

Μολύνσεως ἀπάσης, θάνατον γεννώσης,
τόν ἐν τῇ κτίσει αέρα ὃν πνέομεν, τῇ σῇ
δυνάμει ἀμόλυντον Σώτερ φύλαττε.

Οὐράνωσιν Οἰκτίρμον, ἡμῶν τάς καρδίας,
δι' ἐναρέτου ζωῆς καί σεμνότητος, καί
συνοχῆς ἀκαθάρτου ἡμᾶς ἀπάλλαττε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σου τόν τόκον, δι' οὗ τῆς
κατάρας τῆς ἀρχεγόνου Παρθένης
ερρύσθημεν· σύ γάρ Χριστόν τόν Σωτήρα
πάντων ἐκύησας.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὁ οὐρανόν τῷ νεύματι, τανύσας πρῶην
Κύριε, ὡς περ φησὶν ὁ Προφήτης, καί γῆς
τόν ἀσχετον ὄγκον, θεμελιώσας Δέσποτα,
τὴν συνοχήν τοῦ σύμπαντος, ἐν ἁρμονίᾳ
φύλαττε, καί πᾶν στοιχεῖον τῇ κτίσει,
ἀμόλυντον διατῆρει.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ποιητής τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ δι'
ἀγαθότητα, μορφήν λαμβάνει ἀνθρώπου,
καί κτίζεται ὑπὲρ φύσιν, ἐκ τῶν ἀγνῶν
αἱμάτων σου· ὃν αἰτῆσαι δεόμεθα, ὑπὲρ
ἡμῶν Πανάχραντε, ὡς αὐτοῦ πάναγνος
μήτηρ, τυχεῖν ἡμᾶς σωτηρίας.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστώμεν στίχους δ' καί ψάλλομεν τά ἐξῆς
Προσόμοια: Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ὑμνον σοι προσάγομεν, ἐν κατανύξει
Φιλάνθρωπε, καί πιστῶς ἐκβοῶμεν σοι· ὁ
τῆς γῆς τὰ πέρατα, καί πᾶσαν τὴν κτίσιν,
συνέχων ὡς κτίστης, καί συγκρατῶν καί
κυβερνῶν, ἐξ ἰοβόλων πνεύσεων λύτρωσαι,
καί χαλεπῶν μολύνσεων, προξενουσῶν

Με τῇ δικῇ σου δύνامي, Σωτήρα, φύλασσε
τον αέρα τῆς φύσης που αναπνέουμε, καθαρὸ
ἀπὸ κάθε θανατηφόρα μόλυνση.

Κάνε τις καρδιές μας εὐσπλαχνε νὰ στραφούν
με ἐνάρετη ζωὴ καὶ με σεμνότητα στον οὐρανό,
καὶ ἀπάλλαξε μας ἀπὸ τις μολυσματικὲς
ασθένειες.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμε, Παρθένα, τὸ παιδί σου, διὰ τοῦ
οποίου γλυτώσαμε ἀπὸ τὴν ἀρχέγονη κατάρα,
διότι ἐσύ γέννησες τὸν Χριστό, τὸν Σωτήρα
ὅλων.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εσύ, που στὴν ἀρχὴ τῶν αἰῶνων τέντωσες μ'
ένα γέννημο σου τὸν οὐρανό, ὅπως διηγείται ὁ
Προφήτης, καὶ θεμελίωσες τὸν ἀσυγκράτητο
ὄγκο τῆς γῆς, Δέσποτα, διαφύλαξε τὴν ἁρμονικὴ
συνοχὴ τοῦ σύμπαντος, καὶ διατῆρα ἀμόλυντο
κάθε στοιχεῖο τῆς φύσης.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ποιητής τῆς φύσης, ἀπὸ τὴν καλοσύνη του,
δημιουργεῖται ὑπεράνω τῶν φυσικῶν νόμων με
ἀνθρώπινη μορφή ἀπὸ τὸ ἀγνό σου αἷμα. Σε
παρακαλοῦμε Πανάχραντε, σαν μητέρα του, νὰ
τοῦ ζητήσεις νὰ μας ἀξιώσει νὰ τύχουμε τῆς
Σωτηρίας.

ΣΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστώμεν στίχους δ' καί ψάλλομεν τά ἐξῆς
Προσόμοια: Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ὑμνο με κατάνυξη σου προσφέρουμε
Φιλάνθρωπε, καὶ με πίστη σου φωνάζουμε: Εσύ
που κυβερνᾷς καὶ συγκρατεῖς σὲ ἁρμονικὴ
συνέχεια τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ ὅλη τὴ
δημιουργία σου, λύτρωσε τὸν ἄνθρωπο που
ἐπλάσες ἀπὸ δηλητηριώδεις πνεύσεις καὶ

πικρόν θάνατον, ὃν διέπλασας ἄνθρωπον, ὡς Οἰκτίρμων καὶ εὖσπλαχνος.

Πάντα καθυπέστησας, τῷ πανσθενεῖ σου βουλήματι, ἐκ μὴ ὄντων φιλόανθρωπε, καὶ πάντα δουλεύουσι, τῷ σὺ κράτει Σωτὴρ· ὅθεν δυσωποῦμεν· τό περιβάλλον πᾶσαν τὴν γῆν, στοιχεῖον τήρει ἀμετακίνητον, πρὸς ἀσφαλῆ κυβέρνησιν, τοῦ βασιλείου σου πλάσματος, καὶ ζῶν ἀστασίαστον, ἐν τῇ γῇ καὶ ἀνώλεθρον.

Βίου καθαρότητα, καὶ πολιτείας λαμπρότητα, εὐσεβείας οἱ τρόφιμοι, Κυρίῳ προστάξομεν, ὡς ἂν λυτρωθῶμεν, μολυσμῶν ποικίλων, μολυνόντων πᾶσαν γῆν, καὶ πικρόν θάνατον καὶ ἐπώδυνον, προξενούντων τοῖς πέρασιν, ἐξ ὧν τὴν ὑπαρξίν Κύριε, τὴν ἡμῶν διαφύλαξον, πανσθενεῖ δυναστεία σου.

Γῆς τὸν γῦρον Κύριε, καθάπερ τείχει ἐτείχισας, ἀσφαλεῖ περιβάλλοντι, ὃ φύλαττε πάντοτε, ὡς ἐθηκας τοῦτο, ἡνίκα ἀνέμων, πνοάς καὶ αὖρας ζωτικὰς, εἰς περιποίησιν ἡμῶν ἔχεας, καὶ δίδου ἡμῖν Δέσποτα, ἀμαρτημάτων συγχώρησιν, καὶ πληροῦν τὰ ἐντάλματα, τοῦ σεπτοῦ σου θελήματος.

Δόξα. Ὡχος πλ. δ'.

Ὡς Δεσπότης τῆς κτίσεως, τοὺς θησαυροὺς τῆς σῆς προνοίας, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, Φιλόανθρωπε δεόμεθα· ἴδε Κύριε τὴν ἡμῶν ταπείνωσιν, καὶ μεμολυσμένων ἀνέμων καὶ ἰοβόλων διαδόσεων καὶ ἐνεργειῶν, τὴν κτίσιν ἀποκάθαρον· ὡς ἂν ἐν καθαρᾷ ζωῇ, εὐσεβῶς καὶ σωφρόνως πολιτευόμενοι, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἀξιωθῶμεν, δοξάζοντες τό μέγα σου ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

επικίνδυνες θανατηφόρες μολύνσεις, ὡς ἐλεήμονας καὶ σπλαχνικός.

Με τὴν πανίσχυρη θέληση σου, φιλόανθρωπε, ἔφερες τὰ πάντα ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία στὴν ὑπαρξιν, καὶ ὅλα υπακούουν στὴν ἐξουσία σου. Γι' αὐτό σε Παρακαλοῦμε, διατήρησε υγιές τὸ περιβάλλον ολόκληρης τῆς γῆς, γιὰ νὰ εἶναι ἀσφαλῆς ἡ διακυβέρνηση τοῦ βασιλικοῦ σου δημιουργήματος καὶ νὰ ζεῖ ἡσυχὴ ζωὴ χωρὶς καταστροφές.

Με καθαρὴ ζωὴ καὶ λαμπρές ἀπὸ ἀγνότητα προθέσεων ἐνέργειες, εμεῖς οἱ τρόφιμοι τῆς ευσέβειας, ζητοῦμε ἀπὸ τὸν Κύριο, νὰ λυτρωθῶμε ἀπὸ τὶς ποικίλες μολύνσεις ποὺ μολύνουν ὅλη τὴ γῆ, καὶ προξενοῦν ὡς τὰ πέρατα τῆς γῆς ἐπώδυνους θανάτους. Ἀπὸ αὐτὲς Κύριε, προστάτευσε τὴν ὑπαρξὴ μας με τὴν πανίσχυρη ἐξουσία σου.

Ὅλη τὴ γῆ ολόγουρα, περιφρούρησες Κύριε, βάζοντας τὸ φυσικὸ περιβάλλον σαν τεῖχος. Προστάτεψε τὸ πάντοτε νὰ μείνει ἀγνὸ ὅπως στὴν ἀρχὴ ποὺ τὸ ἐγκατέστησες, καὶ τοῦ ἐμφύσησες πνοές ἀνέμων καὶ ζωτικὲς αὖρες, γιὰ τὴ δική μας φροντίδα, καὶ δώσε μας Δέσποτα, συγχώρηση ἀμαρτιῶν καὶ τήρηση τοῦ σεπτοῦ σου θελήματος.

Δόξα. Ὡχος πλ. δ'.

Ὡς Δεσπότης τῆς κτίσεως, μὴ μας παίρνεις πίσω τοὺς θησαυροὺς ποὺ με τὴν πρόνοια σου μας χάρισες, Φιλόανθρωπε. Σε παρακαλοῦμε, δεξ τὴν ταπείνωσή μας καὶ καθάρισε τὴν κτίση ἀπὸ μολυσμένους ἀνέμους, καὶ δηλητηριώδεις μεταδόσεις καὶ ἐνέργειες, γιὰ νὰ ζοῦμε με καθαρὴ ζωὴ, ευσέβεια καὶ σωφροσύνη καὶ νὰ ἀξιωθούμε τῆς αἰωνίας ζωῆς, εμεῖς ποὺ δοξάζουμε τὸ μεγάλο σου ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΗ

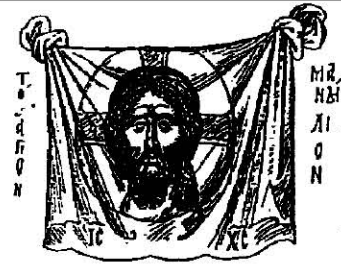
ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά συνήθη.

Ἀπόστολος τῆς α' Ἰνδίκτου.

Πρὸς Τιμόθεον Α' κεφ. β'.

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστείας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. τοῦτο γάρ καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ὃς πάντα ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρώπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ δὸς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

ΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τα συνηθισμένα.

Ἀπόστολος τῆς 1^{ης} τῆς Ἰνδίκτου.

Πρὸς Τιμόθεον Α' κεφ. β' στίχ. 1-7

Παιδί μου Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτ' ἀπ' ὅλα να κάνετε δεήσεις, προσευχές, παρακλήσεις και ευχαριστίες για ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, για τοὺς βασιλιάδες και ὅλους ὅσους κατέχουν ἀξιώματα, για να ζούμε ζωή ἡρεμη και ἡσυχῃ με κάθε εὐσέβεια και σεμνότητα. Διότι αὐτὸ εἶναι καλὸ και ευπρόσδεκτο ἀπὸ τον Σωτῆρα μας το Θεό, ο οποίος θέλει ὅλοι οἱ ἀνθρωποὶ να γνωρίσουν την ἀλήθεια και να σωθοῦν. Διότι ἓνας Θεὸς ὑπάρχει και ἓνας μεσίτης μεταξύ Θεοῦ και ἀνθρώπων, ο Ἰησοῦς Χριστός, ο οποίος ἔδωσε τον εαυτό του ἀντάλλαγμα για ὅλους, μαρτυρία που ἐγινε στον κατάλληλο καιρό. Για τη μαρτυρία αὐτή τάχθηκα κήρυκας - ἀλήθεια σας λέω, μα το Χριστό δεν ψεύδομαι - δάσκαλος των ἐθνῶν στην πίστη και την ἀλήθεια.

Εὐαγγέλιον τῆς α΄ Ἰνδίκτου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένον, καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰθὺς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ **προφήτου**, καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὗρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον·

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με, **εὐαγγελίσασθαι** πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς **συντετριμμένους** τὴν καρδίαν, κηρῦξαι **αἰχμαλώτοις** ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρῦξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν.

καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. ἤρξατο δέ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφή αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν. καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Εἰ δέ βούλει εἰπέ καὶ τὸ κατὰ Μάρκον, τῇ τετάρτῃ τῆς ιζ' ἐβδομάδος Μάρκου.

Κοινωνικόν: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...

Μεγαλυνάριον.

Φύλαττε ἀλύμαντον ἐν παντί, ἄπασαν τὴν κτίσιν, δυσωποῦμεν σε λυτρωτά, καὶ πνοάς ἀνέμων, καὶ τάς ἀνδρόσους αὔρας, δίδου εἰς σωτηρίαν, ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Δίστιχον.

Γεράσιμος Δέσποτα πιστῶς βοᾷ σοι·
Εὐκρατον ἀτμόσφαιραν δίδου τῇ κτίσει.

Εὐαγγέλιο τῆς 1^{ης} τῆς Ἰνδίκτου.
(Κατὰ Λουκάν κεφ. 4 στίχ. 16-22)

Εκεῖνο τὸν καιρὸ, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς στη Ναζαρέτ, ὅπου εἶχε ανατραφεῖ, καὶ τὸ Σάββατο ὅπως συνήθιζε πῆγε στη συναγωγή. Καὶ σηκώθηκε γιὰ νὰ διαβάσει. Καὶ τοῦ δώσανε τὸ βιβλίο τοῦ Προφήτη Ἡσαΐα καὶ ἀφοῦ τὸ ξετύλιξε, βρῆκε τὸ σημεῖο ποὺ ἦταν γραμμένο:

Πνεῦμα Κυρίου εἶναι πάνω μου διότι με ἔχρισε. Με ἔστειλε νὰ φέρω χαρμόσυνο μήνυμα στους φτωχοὺς, νὰ γιατρέψω ὅσους ἔχουν συντετριμμένη τὴν καρδιά τους, νὰ κηρύξω τὴν ἀπελευθέρωση στους αἰχμαλώτους, καὶ τὴν ἀνάβλεψη στους τυφλοὺς. Νὰ ἀπελευθερώσω τοὺς καταπιεσμένους καὶ νὰ σας φέρω τὸ μήνυμα ὅτι ὁ χρόνος ποὺ χρειαζόταν ἡ ἀνθρωπότητα γιὰ νὰ ετοιμαστεῖ νὰ δεχτεῖ τὴ διδασκαλία τοῦ Κυρίου, συμπληρώθηκε.

Καὶ ἀφοῦ τύλιξε τὸ βιβλίο, τὸ ἔδωσε στὸν ὑπηρέτη καὶ κάθισε. Καὶ τὰ μάτια ὅλων τῶν παρευρισκομένων στη συναγωγὴ ἦταν προσηλωμένα πάνω του. Καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέει: «Σήμερα ἐκπληρώθηκε στ' αὐτιά σας ἡ γραφή αὕτη». Καὶ ὅλοι συγκατένευαν πρὸς αὐτόν καὶ θαύμαζαν γιὰ τὴ χάρι τῶν λόγων ποὺ βγαίνανε ἀπὸ τὸ στόμα του.

Ἀν θέλεις διάβασε καὶ τὸ κατὰ Μάρκον τῆς 17^{ης} βδομάδας τοῦ Μάρκου.

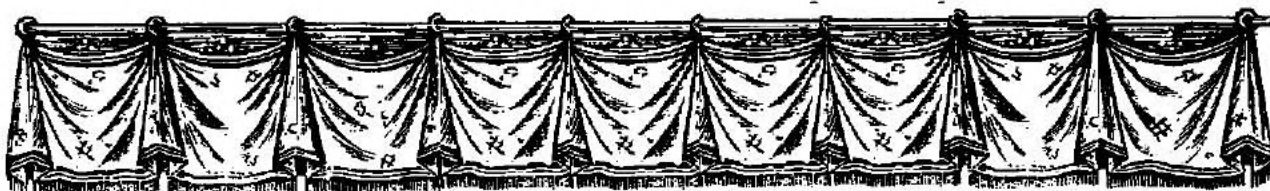
Κοινωνικόν: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...

Μεγαλυνάριο.

Σε παρακαλοῦμε λυτρωτή, φύλαγε ολόκληρη τὴ κτίση ἐντελῶς ἀβλαβή, καὶ δίνε ωφέλιμες πνεύσεις τῶν ἀνέμων καὶ δροσερές αὔρες, φιλάνθρωπε γιὰ τὴ σωτηρία μας.

Δίστιχο.

Ὁ Γεράσιμος (ὁ συγγραφέας αὐτῆς τῆς ἀκολουθίας), σου φωνάζει Δέσποτα: Δίνε στη κτίση καθαρὴ καὶ ωφέλιμη ἀτμόσφαιρα.

*Το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως κήρυξε την 1^η Σεπτεμβρίου, ως ημέρα προσευχής για την προστασία του περιβάλλοντος και την αποκατάσταση της οικολογικής ισορροπίας. Η Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Κύπρου, κήρυξε, επιπλέον, την πρώτη Κυριακή του Σεπτεμβρίου, ως ημέρα κατά την οποία θα διαβάζεται εις τους Ιερούς Ναούς η παρούσα ακολουθία.

Η ερμηνεία της ακολουθίας γράφτηκε με την πολύτιμη βοήθεια φίλου Θεολόγου που επιθυμεί να παραμείνει ανώνυμος. Για την ερμηνεία των κειμένων από την Παλαιά διαθήκη (προφητείες) χρησιμοποιήθηκαν ως βοηθήματα, η ερμηνεία του Ιωάννου Κολιτσάρα (έκδοση: Αδελφότης Θεολόγων «Ζωή» 1981) και η ερμηνεία της Βιβλικής Εταιρίας (έκδοση 1998). Για την ερμηνεία των κειμένων από την Καινή Διαθήκη (Απόστολος – Ευαγγέλιο) χρησιμοποιήθηκαν ως βοηθήματα οι ερμηνείες της Βιβλικής Εταιρίας (εκδόσεις: BFBS-35M-1975-263DI και UBS-EPF-1974-10M).

ΚΑΜΙΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΑΞΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

Γενική επιμέλεια: Φρίξος Χρίστης

